

گفت و نمود با راد تو آزادی ۱۲۰۲۴ ۱۹۹۸

با درود بر پدر
امام بهمان ارجمند

کم پیش از مرد سگ پستی من از راه دور ~~تنگ~~ گانوزن نوزندگان ایران را
تیریک نعم که روزت من را دارم. نمی دانم چرا امروز سغان و نوزندگان ما
گانوزن و نیره ای ندارند تا اصلاً به نجات فعدان و کتار هم ملکان مان به آنها نرسد
بلدی بگفت در آن آلودگی و کور و تاریکی چه رسیده گشتن از آزادان گنار سغان
دین زندان که به معنای ادب است و احتمالاً ~~تنگ~~ ملی ما خدمت می کنند
صحر خیارها، پوسته و آنکه فروتر که ندی دانستند فرکان که آزادی می خوانند
آزادی اندیشه آزادی بیان که امیدوارم با ملان بهمان آمان ~~تنگ~~ خود برینند
شجران شکر دل شان را به زبان ملک ما ~~تنگ~~ و راد را و نادر ما نهند و این است
گفتم بهمان راد و بهمان ما با با هم بهمان ما
آزادی حق طبیعی ایران است